

til Dplag indføre, gives (for derpaa som meldt havende Svinding og Omkostninger) paa hver Lønde i Overmaal een Skjeppe, som er 10 pro Centum." Her erkjendes det tidligere Topmaal netop for at have været Erstatning for Svind, og det bestemte Opmaal, der nu fastsættes, betragtes kun som en Erstatning for dette. Jeg tror dog, at det ærede Medlems Bemærkninger have saa megen Vægt, at det, naar Sagen yderligere bliver drøftet i det andet Things Udvalg, nærmere maa undersøges, hvor vidt det blot er en Formodning paa det ærede Medlems Side, eller det virkelig er Noget, som kan godtgjøres, saa man fra alle Sider tidligere har taget fejl i dette Spørgsmaal. Til det ærede Medlem for Storeheddinge vil jeg sige, at Forslagsstillerne naturligtvis ere ham taknemmelige for, at han vil stemme for dette Forslag; men naar han kun gjør det for at faae et Agitationsmiddel ud af Verden, saa vilde jeg ønske, at han ogsaa af samme Grund vilde stemme for adskillige andre Spørgsmaal, der ere af langt større Betydning end denne lille Sag.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Udbringingsforslag til § 4 af Kl. Berntsen, D. Holm, B. Christensen, Buch, Bertelsen, Steenstrup, Højmark, Dam, B. Holm, Chr. Jensen, A. Nielsen, Thorup, Albertsen, Bach og Th. Christensen.

Første Linie affattes saaledes:

„Amtsraadet bringer Udnevnelsen af Kommissionens Formand“.

vedtoges uden Afstemning.

Udbringingsforslag til § 8 af Samme:

I første Linie ændres Ordet: „Tiendeciere“ til: „Tiendeageren“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 74 St.

Det gaar nu til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Havneafgift til Kjøbenhavns Havn.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Berg: Da der sidste Gang for 5 Aar siden var Forhandling her i Thinget om denne Sag, havde jeg den Ære at være det paagældende Udvalgs Ordfører, og jeg ønsker derfor at sige et Par Ord om Lovforslaget. Saaledes som Lovforslaget nu er affattet, er det i væsentlig Uoverensstemmelse med det Lovforslag, som sidst blev vedtaget, idet dette gik ud paa at tilstaa Acciseafgiftens Opretholdelse i 5 Aar, saaledes at, for saa vidt der ikke kom en ny Lov, vilde Accisen aldeles bortfalde af sig selv, medens det her foreliggende Lovforslag gaar ud paa at opretholde Accisen som en vedvarende Afgift, indtil man bliver enig om ved Revision at faae en ny Lov i Stedet for denne. Det vil altsaa sige, at den første Lov lagde det i Rigsdagens Haand, om man overhovedet skulde gjøre Noget ved denne Sag efter den 1ste April 1879, medens dette Lovforslag vil lægge det i Regjeringens Haand at bestemme, om den overhovedet vil af med Accisen eller have den forandret. Der er altsaa en principiel Forskel tilstede i dette Lovforslag. Jeg tror ikke, at denne Forandring er stemmende med de Overveielser, som, saa vidt jeg husker, fremkaldte Loven af 31te Marts 1864, og heller ikke med de senere fremkomne Overveielser. Imidlertid skal jeg erkjende, at ved Forhandlingen sidste Gang i Rigsdagen kom man ikke nøie ind paa det Spørgsmaal, hvor vidt det, naar man ellers fandt det hensigtsmæssigt at nedsette Afgiften af Havneindtægterne med et saadant Beløb, vilde være rigtigt at have Accisen, eller hvor vidt det vilde være hensigtsmæssigere at gaa til andre Bempelser. Man erkjendte den Gang, at Havnen i alt Fald foreløbig trængte til at beholde denne Indtægt, og man fandt sig derfor ikke tilstynnet til at overveie, hvor vidt den Dpfattelse, hvorfra Loven af 31te Marts 1864 var gaaet ud, fremdeles maatte kunne holde Stik efter en samlet Overveielse. Nu er Stillingen imidlertid den, at Ministeriet trænger til en ny Lovbemyndigelse fra 1ste April d. A., hvis ikke Accisen, i alt Fald for en Tid, skal bortfalde, og altsaa Opkrævningen af den hæves. Jeg er ikke tilbøjelig til at gaa med til dette Lovforslag. Den principielle Forandring kan jeg ikke være med til; men paa den anden Side vil jeg heller ikke kunne tilraade, at man unblader at give en Lovbemyndigelse til indenfor en vis Frist at fortsætte med Opkrævningen af Accisen, indtil hele Forholdet bliver nærmere undersøgt. Sagen er jo nemlig den, at vi nu staa 14 Dage før den 1ste April og altsaa ikke have Tid til at skjænke denne Sag den indgaaende Behandling, som Sagens egen Natur kræver, set i Forbindelse med alle beslagtede Spørgsmaal, med mindre vi ville foregribe Resultatet ved at lade Opkrævningen af Accisen bortfalde af sig selv fra den 1ste April. Denne Foregribelse ønsker jeg for mit Bedkommende ikke at være